

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

สืบเนื่องจากผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยเริ่มจากปี 2539 และเห็นได้ชัดในปี 2540 ที่มีการลดค่าเงินบาทในเดือนกรกฎาคม หรือที่รู้จักกันว่า "วิกฤตฟองสบู่" ดัชนีหุ้นไทยก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจเคยอยู่ในระดับสูงที่สุดถึง 1789 จุด ณ วันที่ 3 มกราคม 2537 และมีมูลค่าการซื้อขายอยู่ในช่วง 15,000 ถึง 20,000 ล้านบาท และเมื่อเริ่มปี 2539 นั้น ดัชนีหุ้นไทยอยู่ในระดับประมาณ 1,300 จุด ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจที่เฟื่องฟู เนื่องจากการไหลเข้าของเม็ดเงินจากต่างประเทศมาหลายปีติดต่อกัน ทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโตกว่าร้อยละ 10 โดยที่ความสามารถในการผลิตของคนไทยไม่ได้ดีขึ้นถึงขนาดนั้น ในขณะที่เวลานักธุรกิจและนักเศรษฐศาสตร์เริ่มเห็นว่า ธุรกิจไทยไม่สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก การส่งออกเริ่มชะลอตัวลง และค่าเงินบาทเริ่มถูกโจมตีโดยนักเก็งกำไร ตลาดหุ้นสะท้อนภาพเศรษฐกิจโดยการปรับตัวลดลงถึงร้อยละ 43 มาอยู่ที่ 784 จุด เมื่อสิ้นปี 2539 และในปี 2540 ภาวะเศรษฐกิจไทยยิ่งเลวร้ายลงจนรัฐบาลต้องลดค่าเงินบาท ดัชนีหุ้นไทยตกลงเหลือ 373 จุด เมื่อสิ้นปี 2540 หรือลดลงกว่าร้อยละ 50 และลงต่อเนื่อง ไปต่ำที่สุดที่ 204 จุด ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2541 (BISNEWS, 2545: โปรแกรมAPEX)

โดยทั่วไปราคาของหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา ทำให้เกิดความเสี่ยง (Risk) ขึ้นในกรณีที่ราคาหลักทรัพย์ที่ลงทุนนั้นๆ ลดลง ฉะนั้นในการที่จะลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ใดๆ ก็ตาม นักลงทุนต้องการทราบผลตอบแทนจากการซื้อขายในราคาขณะนั้นว่าเหมาะสมหรือไม่ ผลตอบแทนและราคาที่ซื้อขายกันนั้นจะขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้านเช่น สถานการณ์บ้านเมือง สภาพเศรษฐกิจ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ อัตราดอกเบี้ย ซึ่งโดยปกตินักลงทุนส่วนใหญ่ที่ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มักจะลงทุนซื้อขายหลักทรัพย์ตามข่าวลือ หรือจากการสังเกตพฤติกรรมการเข้าซื้อหลักทรัพย์ของนักลงทุนรายใหญ่ ในบางครั้งการซื้อขายหลักทรัพย์ตามลักษณะนี้ อาจทำให้เกิดความเสียหายตามมา ดังนั้นในการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์จำเป็นต้องมีการวางแผนเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการลงทุน

ในปัจจุบัน การวิเคราะห์หลักทรัพย์ได้นำวิธีการวิเคราะห์ทางเทคนิคมาใช้อย่างแพร่หลาย มีการสนับสนุนให้นักลงทุนใช้เทคนิคต่างๆ และมีนักลงทุนจำนวนมากที่เชื่อมั่นในการวิเคราะห์ด้วยวิธีดังกล่าว หลักทรัพย์กลุ่มพลังงานเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยในปี

2545 เท่ากับ 548 ล้านบาท เป็นอันดับที่ 4 รองจากหลักทรัพย์กลุ่มเงินทุนหลักทรัพย์ กลุ่มธนาคาร และกลุ่มพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ตามลำดับ หลักทรัพย์กลุ่มพลังงานนี้มีมูลค่าการซื้อขายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะมีบริษัทต่างๆ เข้ามารจดทะเบียนในหลักทรัพย์กลุ่มนี้เพิ่มขึ้นจาก 6 หลักทรัพย์ในปี 2541 เป็น 11 หลักทรัพย์ในปี 2545 ประกอบกับหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน มีความเสี่ยงที่เป็นระบบ ค่าเบต้าเท่ากับ 0.756 น้อยกว่ากลุ่มหลักทรัพย์อื่นๆ หมายความว่ามีความเสี่ยงน้อยกว่าตลาด (ตารางหุ้น, 2545: 24-26) จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาการวิเคราะห์ทางเทคนิคของผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน

วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา

การวิเคราะห์ทางเทคนิคของผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กรณีศึกษาของหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทราบผลจากการวิเคราะห์ทางเทคนิคของผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: กรณีศึกษาหลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน
2. เป็นแนวทางให้ผู้สนใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ได้เลือกใช้เครื่องมือทางเทคนิคในการประกอบการพิจารณาเพื่อตัดสินใจลงทุน
3. เพื่อทราบประสิทธิภาพของเครื่องชี้ทางเทคนิค

นิยามศัพท์

วิเคราะห์ทางเทคนิค (Technical Analysis) หมายถึง การใช้ข้อมูลการซื้อขายในแต่ละวัน เพื่อประเมินหลักทรัพย์ หรือตรวจดูพฤติกรรมกรรมการเข้าซื้อขายด้วยเทคนิคต่างๆ ประกอบด้วย Relative Strength Index (RSI), Stochastic (%K, %D), Larry William (%R), Commodity Channel Index (CCI), Moving Average Convergence and Divergence (MACD)

ผลตอบแทน (Return) หมายถึง ส่วนต่างระหว่างราคาซื้อและราคาขาย ของหลักทรัพย์ แต่ละหลักทรัพย์ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับสัญญาณทางเทคนิคแต่ละตัวบ่งชี้

หลักทรัพย์กลุ่มพลังงาน (Energy Sector) หมายถึง หุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ที่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมประเภทพลังงาน โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ บมจ.บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ (BAFS) บมจ.บ้านปู (BANPU) บมจ.บางจากปิโตรเลียม (BCP) บมจ.เคอซี โคอเจนเนอเรชั่น (COCO) บมจ.ผลิตไฟฟ้า (EGCOMP) บมจ.ลานนา รีซอร์สเซส (LANNA) บมจ.ปตท. (PTT) บมจ.ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม (PTTEP) บมจ.ผลิตไฟฟ้าราชบุรี โฮลดิ้ง (RATCH) บมจ.สยามสหบริการ (SUSCO) บมจ.ยูนิคแก๊สเอนคี่ปิโตรเคมีคัลส์ (UGP)

จำนวนรอบการซื้อขาย หมายถึง เวลานั้นนับตั้งแต่การซื้อที่เกิดจากสัญญาณทางเทคนิคจนถึงการขายที่เกิดจากสัญญาณทางเทคนิค นับเป็น 1 รอบการลงทุน ซึ่งแต่ละหลักทรัพย์จะมีจำนวนรอบการลงทุนที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการบอกสัญญาณของแต่ละเทคนิค

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หมายถึง ค่าที่แสดงช่วงความกว้างของข้อมูลในที่นี้คืออัตราผลตอบแทน

สัมประสิทธิ์ความแปรปรวน (Coefficient of Variation) หมายถึง ค่าที่บอกถึงภายใต้ผลตอบแทนที่เท่ากัน มีความเสี่ยงจากการลงทุนมากน้อยอย่างไร